

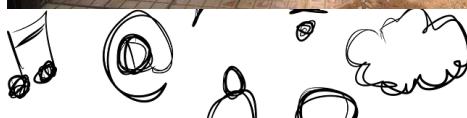
Odbit(o)



GLASILO UČENCEV NOVINARSKEGA TABORA

ŠTEVILKA 3

POREČ, OKTOBER 2018



KAZALO

4
Kaj pa Poreč?

6
Kaj pa mnogoboj
intervjujev?

10
Kaj pa šport?

12
Kaj pa kultura?

15
Kaj pa kulinarika?

16
Kaj pa izobraževanje?

17
Kaj pa vreme?

18
Kaj pa razvedrilo?

21
Kaj pa ustvarjalni kotiček?

22
Zahvale

UVODNIK

Dragi bralci in bralke,

v glasilu boste izvedeli veliko novega o VIRC-u, kulturnih dogodkih, ki se odvijajo v njem, kulinarčnih doživetjih in o športnih dogodkih po svetu. Med drugim boste izvedeli tudi o naših vzgojiteljih, ki so bili celo strokovno ocenjeni na podlagi njihovih odgovorov. Pogovarjali smo se tudi z udeleženci glasbenega tabora KUD CODA.

Na koncu si preberite zgodbi:

- Kako je VIRC dobil ime?
- Štirje letni časi.

Lahko pa se boste razvedrili s križanko in rebusom.

Lan Bedekovič,
urednik časopisa Odbit(o)



KOLOFON

IME GLASILA:

Odbit(o)

UREDNIK:

Lan Bedekovič

NOVINARJI:

Doroteja Drevenšek, Tamara
Dvoršak, Blažka Fišer, Zala
Kacjan, Charlie Križanc Stojnšek,
Zarja Peček, Jadran Dirnbek,
Luka Urban Kitek,
Tino Mijošek, Andres Muriente
Beran, Niko Pečnik, Vasja Petrak
Zajc

FOTOGRAF:

Niko Pečnik

ILUSTRATORJI:

Blažka Fišer
Vasja Petrak Zajc
Tino Mijošek

LEKTOR:

Vasja Petrak Zajc

MENTORICA:

Patricija Sedminek

KRAJ IN ČAS IZIDA:

Poreč, oktober 2018

NAKLADA:

30 izvodov

Kaj pa Poreč?

SKRIVNOSTI VIRCA IN MESTA POREČ

V Poreču sem že deveto leto. Sem zahajam predvsem poleti s kolonijo, ki jo organizira Zveza prijateljev mladine Maribor (ZPM). Tokrat sem tukaj s taborom za nadarjene. Spimo nad plažo Špadiči v VIRC-u (vzgojno izobraževalnem rekreacijskem centeru). VIRC zajema velik ograjen prostor, v katerem so štirje paviljoni, namenjeni bivanju in spanju. Poseben paviljon je namenjen vodstvu, zdravnikom in rezervnim vzgojiteljem. V VIRC-u je velika jedilnica z dvema manjšima. Imamo tudi veliko travnato površino z nogometnima igriščema, odbojgarsko igrišče, košarkarsko igrišče, peskovnik ter igrala.

Tokrat sem tukaj na taboru za nadarjene, ki poteka od 27. 10. 2018 do 30. 10. 2018. Sodelujem pri novinarskem taboru. V ponedeljek, 29. 10. 2018, smo se odločili, da gremo v mesto Poreč. VIRC smo zapustili popoldne, po kosilu, ker je dopoldne preveč pihalo in deževalo. Do mesta smo odšli peš in po polurni hoji smo prišli na Trg slobode, kjer smo se slikali in vzgojitelji so nam dovolili, da se pol ure sami sprehajamo po mestu. Naša skupina je najprej odšla po glavni ulici, nato pa smo se spustili k obali in odpravili do Müllerja. Ob 15.00 smo se morali vrniti do točke, kjer smo se razšli, torej na Trg slobode. Ko smo se vsi zbrali smo odšli proti VIRC-u. V VIRC smo se vrnili ob 15.30 uri.

Zala Kacjan



Kaj pa mnogoboj intervjujev?

Kot že skorajda vелеva tradicija smo tudi letos opravili intervjuje z vzgojitelji. Toda letošnje intervjuje smo malce popestrili - ovrednotili smo njihove odgovore in jih prikazali na lestvici. Kriterijev, po katerih smo njihove odgovore ocenjevali, žal ne smemo razkriti. Če vas zanima, kdo je zmagovalec teh napetih intervjujev, pa le berite dalje.

Tjaša Vodeb rada dela kot prostovoljka, se druži s prijatelji in pije čaj. Prihaja iz Celja. Vzgojitelj **Matej Miklavčič** je mlad psiholog, ki zelo rad hodi v planine in se na splošno rad ukvarja s športom. ZPM mu je na prvem mestu. Rad ima otroke. **Andrej Skušek** obvlada bazensko tehniko. Nekaj časa je živel v Nemčiji. Prihaja iz majhne vasice, 10 minut stran od Slovenske Bistrice, Makole. **Teja Bezgovšek** prihaja iz okolice Celja. Je ljubiteljica logike. Njeni hobiji so: gledanje filmov, kolesarjenje in ukvarjanje z različnimi športi. **Patricija Sedminek**, mlada študentka Slovenskega jezika in književnosti in Pedagogike prihaja iz vasi Starše. Rada bere in se uči znakovnega jezika. **Alien in Tine** sta člana KUD CODA. Alien igra kitaro, Tine pa klaviature in bobne.

Kakšna je vaša vloga na taboru?

Tjaša: Sem pomočnica vzgojiteljice Teje. (2)

Matej: Pripravljam program, spoznavne delavnice, filmski večer, pomagam ostalim vzgojiteljem. (4)

Andrej: Sem spremljevalec. (2)

Teja: Sem vodja delavnice logike. (3)

Patricija: Sem vodja novinarske delavnice. (3)

Alien in Tine: Sva vodji glasbenega tabora. Najina naloga je, da najine učence izobražujeva, da postanejo boljši glasbeniki in pa, da jim pomagava sestaviti avtorsko pesem. (4)



*Kolikokrat ste že bili v VIRČ
Poreču?*

Tjaša: Trikrat. (2)

Matej: Devet let že hodim. (Niste shodili že pri dveh?) (5)

Andrej: Trikrat kot otrok in trikrat kot spremljevalec. (3)

Teja: Zdaj sem drugič. (1)

Patricija: Zdaj sem sedmič. (4)

Alien in Tine: Tukaj sva prvič. (0)

*Kdo/Kaj vam je najbolj ostalo v
spominu?*

Tjaša: Otroci. (O, hvala) (2)

Matej: Prvi pedagoški vodja Simon Dumančič. (2)

Andrej: Otroci in vsa pozornost, ki ti jo dajejo. (2)

Teja: Prijetno druženje, super mladi logiki in morje. (2)

Patricija: Otroci, prijetno vzdušje, logične naloge. (2)



Zakaj ste prišli v Poreč?

Tjaša: Zaradi nove izkušnje. (3)

Matej: To je za mene postalo poslanstvo in način življenja. Pravzaprav življenjska zgodba. (4)

Andrej: Ker rad delam z otroci. (3)

Teja: Ker imam rada delo z

mladimi in predajanje znanja logike. (3)

Patricija: Ker so me povabili. (Lepo iskreno) (2)

Alien in Tine: Ker se nama je zdelo, da bo zabavno učiti. (3)

Kaj počnete v življenju (s čim se ukvarjate)?

Tjaša: Iščem službo. (2)

Matej: Hodim v službo. V prostem času se rad ukvarjam s športom, hodim v planine, kolesarim in se družim z otroci. Največ časa namenim ZPM-u. (4)

Andrej: Učim smučanje in delam bazensko tehniko. (3)

Teja: Sem absolventka magistrskega študija geografije in matematike. (4)

Patricija: Berem, potujem, raziskujem in gledam na svet z odprtimi očmi. (2)

Alien: Jaz samo igram kitaro.

Tine: Jaz sem pa absolvent interdisciplinarnega študijskega programa multimedija. (4)



Ali pogrešate vaše domače?

Tjaša: Malo pa že. (Malo bolj pa bi jih lahko pogrešali. Mar ne?) (3)

Matej: Ne. (Resnica boli.) (1)

Andrej: Ne. (Vsaj iskreno povedano.) (1)

Teja: Malo. (Verjetno so se s čim zamerili?) (3)

Patricija: Da, predvsem svojega brata. (Pohvalno.) (5)

Alien: Jaz pogrešam svojo družino.

Tine: Jaz samo svojega psa. (5)

Ali ste za to delo plačani?

Tjaša: Ne vem. Prostovoljno smo tu.

Matej: Dobimo neko nagrado, ampak zame denar ni motivacija.

Andrej: Ne. Dobimo samo nekaj za stroške.

Teja: Tukaj sem prostovoljno.

Patricija: Da.

Ali ste morali pred obiskom Poreča oz. tabora za nadarjene na kakšno izobraževanje?

Tjaša: Ja.

Matej: Ja.

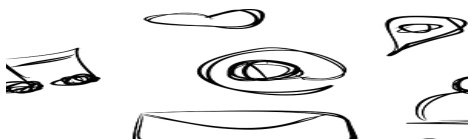
Andrej: Ne, nič posebnega. Tokrat smo imeli prej samo sesanke.

Teja: Zdaj ne.

Patricija: Ne, sem se pa morala veliko naučiti sama.

Alien in Tine: Ne, izobraževala sva se samo na najinih področjih glasba.

(Nekdo govori neresnico.)



Kakšno glasbo poslušate?

Tjaša: Mešano. (Hrano?)

Matej: Odvisno od situacije.

V avtu slovensko, včasih pa poslušam rock ali klasično glasbo. (Kaj pa pod tušem?)

Andrej: Različno, rock, jazz, če ni preveč trd in pa elektronsko glasbo. Čisto odvisno. V bistvu mi je bolj pomembna kvaliteta kot pa zvrst.

Teja: Raznovrstno. Vse zvrsti glasbe. (Kaj pa bolj točno?)

Patricija: Rock, pop in jazz. (Zanimiva kombinacija.)

Alien in Tine: Polko, metal, jazz in pa mi2.

Kakšne časopise berete?

Tjaša: Ne berem. (1)

Matej: Vsak večer prebrskam Večer. Včasih pa tudi spletne novice. Berem pa tudi Virček. (3)

Andrej: Ne maram branja časopisov. Drugače pa kakšne znanstvene ali avtomobilске revije. (3)

Teja: Različne, predvsem spletne časnike. Berem športne,



lokalne, politične, gospodarske, tuje novice itd. *(To pa je ogromno.)* (3)

Patricija: Najraje zgodovinske revije (History) in slovenistične (Liter jezika). (3)

Alien in Tine: Spletne časopise. (3)



Vprašanje, ki sva ga zastavili samo vodjam taborov.

Zakaj se vam zdi vaše področje pomembno?

Logika: Zdi se mi pomembno, da mladim (tistim, ki si to želijo) predstavimo različne poti razmišljanja in računanja dotičnih logičnih in matematičnih izzivov.

Novinarstvo: Ker novinarji lahko spreminjamo svet, ozaveščamo, informiramo ljudi. Ker nas ogromno nauči o naši kulturi, predvsem pa zato, ker smo lahko v novinarstvu radovedni.

Glasba: Ker zabava ljudi.

Hvala vsem za sodelovanje.

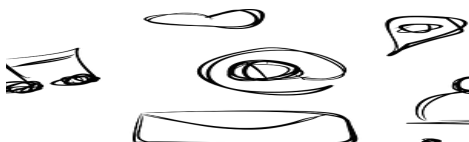
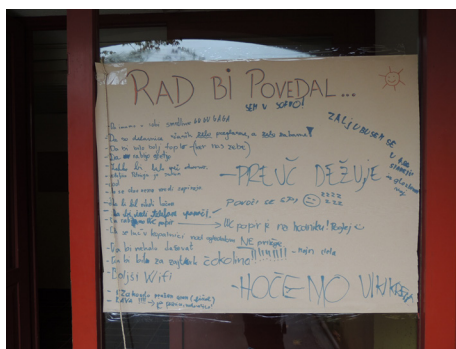
Končna lestvica:

- 1. MESTO:** vzgojitelj MATEJ (23 točk)
- 2. MESTO:** vzgojiteljica PATRICIJA (21 točk)
- 3. MESTO:** vzgojiteljica TEJA (19 točk)
- 3. MESTO:** vzgojitelja ALIEN in TINE (19 točk)
- 4. MESTO:** vzgojitelj ANDREJ (17 točk)
- 5. MESTO:** vzgojiteljica TJAŠA (15 točk)

Odgovore so ocenili strokovnjaki. Pritožbe niso mogoče.

Upava, da bo prihodnje leto tudi tabor: »Kako odgovarjati novinarjem?«, voden s strani vzgojitelja Mateja.

Doroteja Drevenšek
in Zala Kacjan



Kaj pa šport?

100. SLOVENSKI NOGOMETNI DERBI

V soboto, 27. 10. 2018, sta se znova pomerila največja slovenska nogometna rivala Maribor in Olimpija.

Olimpija je v drugem velikem derbiju v tej sezoni izpeljala še en spektakularen preobrat, na las podoben majskemu, ki ji je prinesel nov naslov prvaka. Po zaostanku enega gola, po prvem polčasu, je v drugem zadela dva gola in zmagala z rezultatom 2:1. Na lestvici zaostaja le še za dve točki za Mariborom. Ljubljanska junaka sta bila Andres Vombergar in Tomislav Tomić, ki je z evrogolom odločil zmagovalca neuradnega jubilejnega 100. derbija.

Maribor je imel v nogah odličen izid po prvem polčasu. Taktično je zasenčil Ljubljančane in za nagrado je v 40. minuti povedel z golom Dina Hotića. Olimpija je v začetku drugega polčasa močno pritisnila in prišla do izenačenja v 52. minuti, ko je zadel Andres Vombergar. Olimpija je svojo premoč v drugem polčasu ponovno dokazala z evrogolom Tomića v 63. minuti. Derbi je postregel tako z atraktivno igro kot z mnogimi dvomljivimi sodniškimi odločitvami in škandali. Največji med njimi se je zgodil v 80. minuti, ko je Zahović po trku z Zarifovićem v kazenskem prostoru zahteval najstrožjo kazen, ki je ni dobil. Po pririvanju obeh ekip si je strelec Mariborskega zadetka, Dino Hotić, s potiskanjem na sodnika prislužil izključitev. Z igralcem manj Mariboru ni uspelo izenačiti in osvojiti vsaj točke v Ljudskem vrtu. V nadaljevanju prvenstva lahko tako pričakujemo napet in atraktiven boj za naslov prvaka.

Vasja Petrak Zajc in Tino Mijošek



EL-CLASICO BREZ MESSIJA ALI RONALDA

V nedeljo, 28. 10. 2018, sta se na največjem stadionu v Evropi znova pomerila največja španska nogometna rivala Real Madrid in Barcelona. To je bil prvi El Clasico po 11-ih letih brez Ronalda ali Messija, prvi si sedaj kruh služi v Italiji pri Juventus, drugi pa je srečanje izpustil zaradi poškodbe. Tekma se je presenetljivo končala z razdejanjem v mreži Madridčanov, junak obračuna pa je bil Barcelonin napadalec Luis Suarez, ki je zabil tri gole.

Barcelona je silovito začela tekmo ter nadzirala igro. Svojo premoč je pokazala v 11. minuti z golom Coutinha, ki v tej sezoni še naprej blesti. Do zvišanja vodstva je prišla po dokaj očitnem prekršku Varana v kazenskem prostoru belih, enajsmetrovko pa je natančno izvedel Suarez. Real se v prvem polčasu ni mogel sestaviti in je prejel še en

zadetek. V drugem polčasu so galaktiki takoj pritisnili in v 50. minuti znižali izid. Gol je dosegel Marcelo, ki naj bi v zimskem prestopnem roku sledil Ronaldu v Juventus. Nekaj časa je kazalo na morebitno izenačenje belih, a v zadnjih 15 minutah je sledil njihov potop. Najprej je po podaji Roberta s strelom z glavo zadel Suarez, ki je po napaki Ramosa v 83. minuti zadel še svoj tretji gol v večeru in razrešil vse dvome o končnem z m a g o v a l c u .

Real je po četrtem prejetem zadetku igral le še zato, ker je moral, Katalonci pa so iskali še kakšen gol. Končni izid je postavil Arturo Vidal, ki je po vstopu v igro s svojim prvencem v španskem prvenstvu sprožil t. i. »petardo« v mreži Madridčanov.



Barcelona je tako v La Ligi spet prevzela vodstvo pred Athleticom iz Madrida in Alavesom, Real pa je zdrsnil na 9. mesto in nikakor ne najde poti iz krize, po sicer silovitem začetku sezone. Trenerju Juriju Lopeteguiju se tako že pošteno maje stolček, in če se rezultati ne bodo popravili kmalu, lahko v kratkem pričakujemo njegovo odstavitev in zamenjavo.

Vasja Petrak Zajc in

Tino Mijošek



Kaj pa kultura?



OCENA FILMA ČUDO

V ponedeljek, 28. 10. 2018, smo na taboru imeli filmski večer. Sprva smo naleteli na nekaj tehničnih težav, ki so nam jih povzročali zvočniki, nato pa smo končno pričeli z ogledom filma.

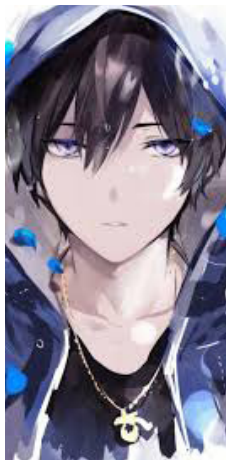
Film Čudo ima zelo zanimivo zgodbo, saj govori o dečku Augustu Pullmanu, ki se je rodil z deformiranim obrazom. Zaradi njegovega videza so se ga vsi izogibali. Ko je v šoli dobil prijatelja, ga je ta izdal, saj ga je obrekoval. Auggie je bil zelo žalosten. Ko sta ugotovila, da je bil ta spor samo nespোরазum, sta ponovno postala prijatelja. Ko je šel Auggie na tabor s svojimi sošolci, se je tam zgodil pretep. Auggiju so pomagali še ostali sošolci in na koncu je imel veliko prijateljev.

Igra igralcev mi je bila zelo všeč, saj si lahko za trenutek pozabil, da je vse zaigrano; bilo je zelo realistično prikazano.

Film priporočamo tistim, ki so obupali nad življenjem in tistim, ki imajo radi čustvene filme.

Jadran Dirnbek





ANIME

Večina izmed nas ne ve, da je anime najbolj znan na Japonskem, kjer predstavlja tudi del kulture. V državi, iz katere izvira, ga najdemo povsod. Na vsaki četrti, v vsaki trgovini, v srcu vsakega posameznika. Predstavil bom anime, njegov stil in še mnogo več.

Anime je žanr, ki ga uporabljajo predvsem v filmih in serijah. Prihaja iz Japonske in ima zelo tipičen stil animacije. Obstaja več podžanrov anime-ja tako kot to poznamo pri filmih. Obstajajo akcijski, tragični, humorni, družinski in celo srhljivi anime-ji. Vsi stili animacije izhajajo iz enakih skupnih iztočnic. Torej: velikih, zaobljenih oči, odbitih pričesk ter malce drugačnih telesnih proporcij. Stili lahko zelo varirajo glede na pretiravanje velikosti posameznih delov telesa itd. Najbolj »legendarni«, tipični primeri anime-ja so »One punch man«, »Attack on titan«, »Love life« in še bi lahko naštevali. Če ste novi v svetu anime-ja, vam te tri animeje toplo priporočam. Anime »One punch man« govori o super junaku, ki je šele začetnik v tej službi in ga spremljamo na njegovi poti, da postane pravi super junak. »Attack on titan« je anime, ki priča o tem kako skupina najmočnejših ljudi v mestu iz srednjega veka brani ljudi pred ogromnimi, zares ogromnimi velikani, ki jim pravijo »titanik«. Zgodba je polna akcije, a je na nekaterih delih tudi čustvena. Zadnjemu tipičnemu animeju rečemo »Love life«. To je tipični anime za najstnice. Govori o odraščanju najstniških deklet in o njihovem ljubezenskem življenju.

Luka Urban Kitek

ZAKAJ RAD FOTOGRAFIRAM?



Fotografiram rad, ker me sprošča. Pri fotografiranju gledam na: kompozicijo, svetlobo, sence, ter, da je slika všeč meni. Najbolj všeč mi je, če je v ospredju kakšen predmet in je bolj izostreno, ozadje pa zamegljeno. Kot zamegljeno mislim, da se sprednji predmet vidi bolje kot ozadje. Svetloba mora biti zelo dobra, da ni preveč vidnih senc. Seveda pa ne smem pozabiti na kompozicijo, saj je tudi ta pomembna. Če se kaj ne ujema, slika ne bo lepa. Gledati moramo tudi na barve in da ni v ozadju motečih predmetov (na primer ropotarnica v VIRC-u). Težave lahko imamo tudi, kadar svetloba in ozadje nista ustrezna. Pomembno je imeti dober fotoapararat ali kamero. Od vsega najraje fotografiram naravo, ker je čudovita.

Niko Pečnik



Kaj pa kulinarika?

DNEVNA OCENA

PREHRANE V VIRČ-U

Poreč, 28. 10. 2018

Danes smo za kosilo jedli svinjsko pečenko, riž z zelenjavo, solato (paradižnik z zeleno solato). Sladica je bila čokoladna tortica (biskvit s čokoladnim prelivom). Riž ni imel ne premalo, ne preveč zelenjave. Bil je ravno prav kuhan, imel je kašnato teksturo. Solata je bila dobra, saj je bila iz paradižnika in zelene solate. Sladica pa je bila odlična, saj sta se biskvit in čokolada topila v ustih.

Za večerjo pa smo imeli ocvrt ribji file, kuhan krompir in blitvo. Ribji file je bil dobrega okusa, čeprav so nekateri kosi vsebovali kosti. Krompir ni imel posebnega okusa, menim, da je manjkala omaka. Blitva pa je vsebovala preveč vode in zato je velika večina otrok ni jedla.



Poreč, 29. 10. 2018

Za kosilo smo jedli goveje meso, spiralne makarone, naravno omako in zeleno solato. Goveje meso je bilo zelo trdo. Spiralni makaroni so bili dobro kuhani. Naravna omaka je bila zelo okusna in se je dobro dopolnjevala s spiralnimi makaroni. Zelena solata je bila zelo dobro začinjena.

Sladoled pa je bil, kot si lahko mislite, zelo okusen.

Za večerjo smo jedli rižoto s piščancem in paradižnikovo solato. Rižota je bila dobrega okusa, imela je odlično teksturo. Paradižnikova solata se je dobro podala k rižoti.

Andres Muriente Beran



Kaj pa izobraževanje?

KATERI POKLIC IZBRATI?

Se ti čas že izteka in še zmeraj ne veš kateri poklic izbrati? Potem preberi ta članek in zagotovo boš našel pravi poklic zase.

Pri iskanju pravega poklica zase je dobro, da si pri sebi odgovoriš na naslednja vprašanja: *Kaj te veseli? Bo ta poklic aktualen še v prihodnosti? Tvoj učni uspeh ustreza temu poklicu? Ali je tvoje zdravstveno stanje primerno?*

Pri prvem vprašanju moraš pomisliti na več stvari. Razmišljaj predvsem o tem, kako preživljaš prosti čas, morda s čim bi se želel ukvarjati, a nimaš te možnosti. Ne pozabi poskusiti čim več stvari, saj se morda v tebi skriva talent za katerega še ne veš, da ga imaš.

Najverjetneje si že ugotovil, kaj te veseli, zato je pomembno ali bomo ta poklic potrebovali še v prihodnosti. Če pomislimo, zadnja leta dobivamo veliko novih poklicev v elektroniki, računalništvu, ... Izumirajo pa poklici kovačev, dimnikarjev, ...

Prav tako je zelo pomemben tudi učni uspeh. V zadnjih letih šolanja se še posebej potrudimo, da bo izbira šole še lažja.

Pri izbiri poklica pa ne pozabi tudi na svoje zdravstveno stanje, saj je tudi to pomemben del tvoje izbire. Na primer, če si alergičen na mačjo dlako, kemikalije, te je strah višine, potem bo tvoja pot do poklica veterinarja, farmacevta in gradbenika ovirana.

Ko si odgovoriš na vsa ta vprašanja ter najdeš pravi poklic zase, se v tej smeri čim več izobražuj.

Vendar nikoli ne pozabi, če imaš zares veliko željo, verjemi vase in ne obupaj na poti do uresničitve.

Tamara Dvoršak in Zarja Peček



Kaj pa vreme?



Če kaj mi je v breme,
potem je to vreme,
nepričakovano, nepredvidljivo,
vreme te dni res ni fino.



Deževno in vetrovno,
nebo je zagotovo bolno,
mi pa ne gremo v mesto,
ker zaradi vode ne moremo čez cesto.



LIKE

Držimo pesti,
da se kaj na bolje spremeni,
do takrat pa smo v sobah ujeti,
najbolj za delo zavzeti.

LIKE

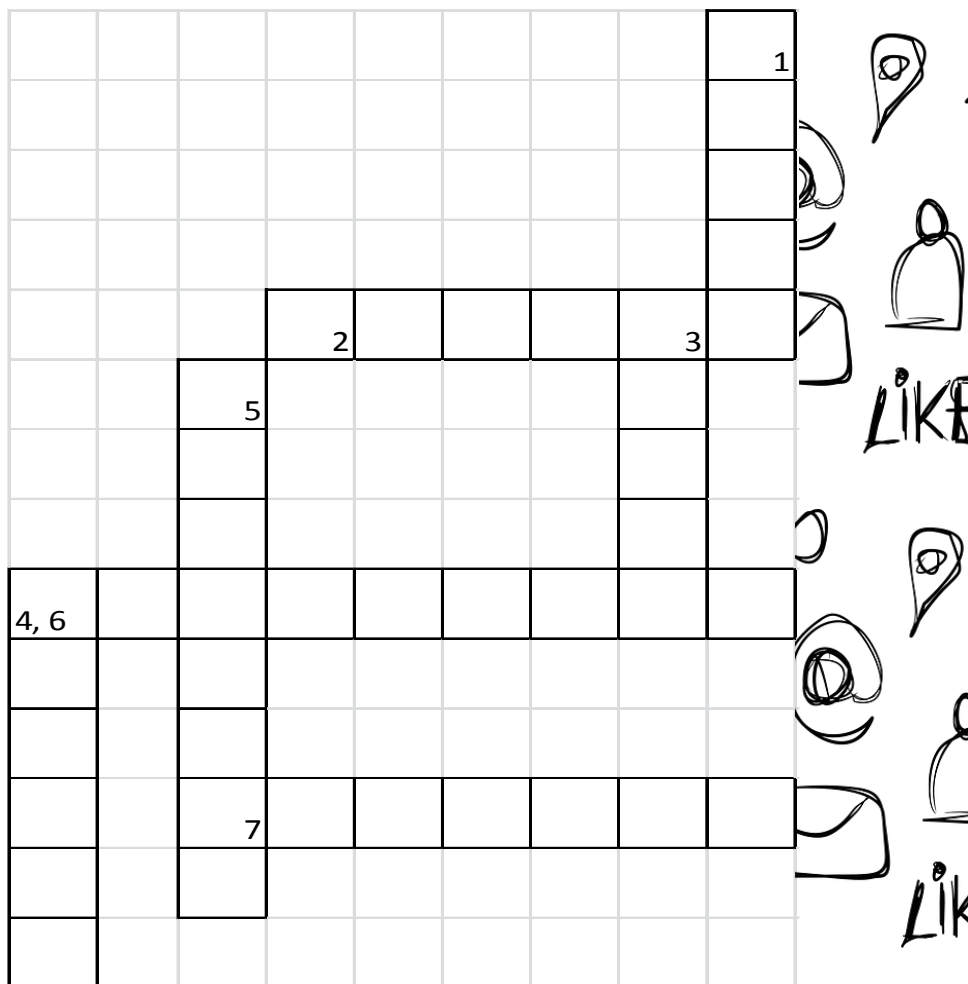


Doroteja Drevenšek



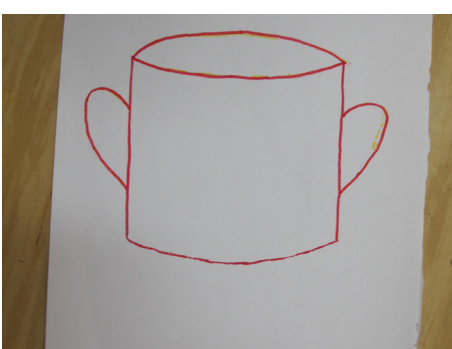
Kaj pa razvedrilo?

Reši križanko.



- 1) Prostor, kjer je čez dan mrzlo, ko se vrtil glasba pa vroče.
- 2) Ime upravnika VIRČ-a.
- 3) Ime lika, ki ga je ustvaril Josip Vandot. Po njem se imenuje paviljon.
- 4) Prostor, kjer obedujemo.
- 5) Prostor, kjer so poleti delavnice, ker je tam senca.
- 6) Priljubljena točka v primeru slabega vremena ali/in znamenkov na plaži.
- 7) Nogometno, košarkaško, odbojgarsko ...

Reši rebusa in zapiši rešitvi.

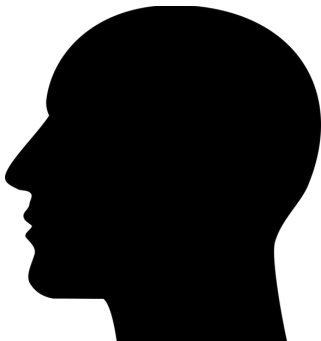


1, 2, 3
n-g



2, 3, 4
z-k

REŠITEV: _____



1, 2, 3, 4
g-s



1, 2,
o-a

REŠITEV: _____

Doroteja Drevenšek

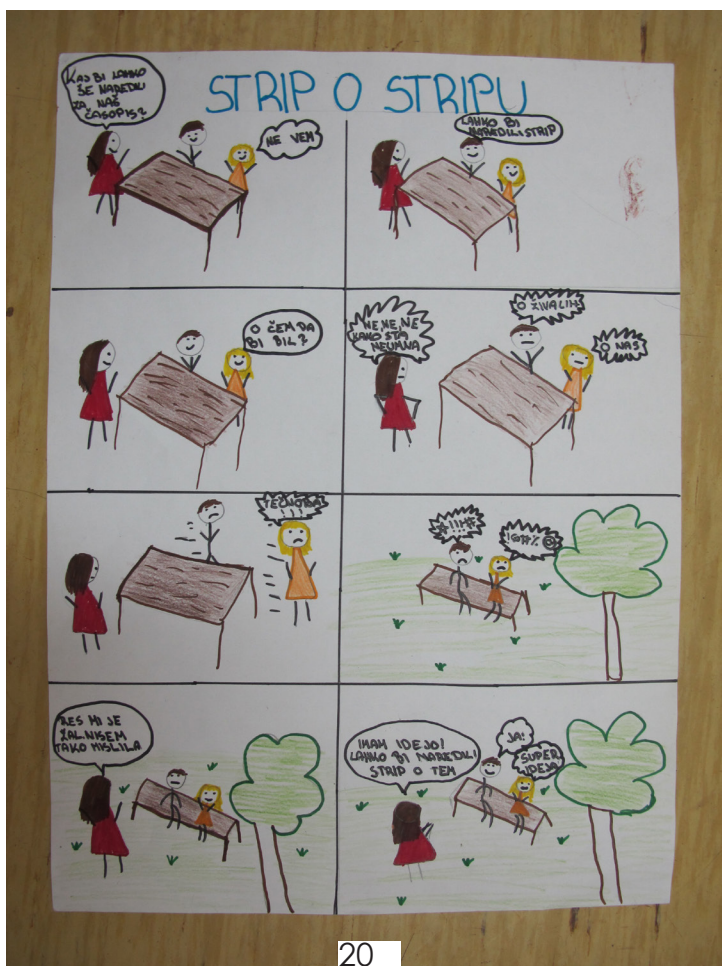
Natakar, s tega umazanega prta
ne bom jedel!
Brez skrbi, saj je hrana na krožniku.

Dedek kam greš z mojim kolesom?
Na pokopališče!
In kdo mi ga bo pripeljal nazaj?

Janezek, kdaj boš popravil enko?
Saj bi že, ampak učiteljica
redovalnice sploh ne izpusti iz rok.



Charlie Križanc Stojnšek
(povzeto po: Moj video)



Kaj pa ustvarjalni kotiček?

Verjetno ne veste, kako je VIRC dobil ime in kako so nastali letni časi?
Skrivnosti razkrivata naslednji zgodbi ...

KAKO JE VIRC DOBIL IME?

Vinko in Iza stojita pred šolo. Je začetek oktobra. »Vinko, a ti kam greš med krompirjevimi počitnicami?«

»Ne, spet bo tak dolgčas,« reče Vinko in povese glavo. »Kaj pa če greva na tabor za nadarjene v Poreč?« predlaga Iza. »Ne vem, no,« ni siguran Vinko. »Slišala sem, da bomo, če se udeleživa novinarstva, izdelali časopis, baje, da bomo tudi gledali filme. Mislim, da bi bilo to zabavno,« še naprej vztraja Iza. »Naj ti bo!« se vda Vinko.

V soboto čez tri tedne že sedita na avtobusu na poti v Poreč. Pred njima sedita Rajko in Cene. Začnejo se pogovarjati. Rajko in Cene se bosta pa udeležila tabora logike. Še pred ciljem postanejo prijatelji. Prispeli so v Poreč. Tam ima Zveza prijateljev mladine Maribor center. Vzgojitelji so jih razporedili v sobe. Vinko, Iza, Rajko in Cene so bili silno veseli, ko so izvedeli, da bodo počitniški cimri. Prvi dan sta Iza in Vinko že pridno delala časopis, medtem ko sta Rajko in Cene reševala logične primere. Zvečer so vsi skupaj pojedli ogromno sladkarij in veseli zaspali.

Naslednje jutro se je najprej

zbudil Cene. Zbudila ga je čudna glasba in zvok avtomobila. Pogledal je na uro. 6.15. Čudna glasba je utihnila. Ceneta je bilo še vedno zelo strah, zato se je odločil zbuditi ostale. Zbudil je Rajka in Izo, Vinka pa ni bilo. Prijateljema je povedal, kaj ga je zbudilo in da ne najde Vinka. Skrbelo jih je in začeli so ga iskati. Po približno pol ure iskanja so že skoraj obupali. Vzgojiteljev niso upali prositi za pomoč, ker so se bali negativnega odziva, glede na dejstvo, da so že tako zgodaj budni. Tega jim ne smemo preveč zameriti, saj so stari 13 let in o stvareh ne razmišljajo preveč trezno, sploh pa ne ob sedmih zjutraj. Njihovi možgani še spijo, Vinka pa ni od nikoder. Po kratkem premisleku se skupinica odloči odpraviti na obhod po Poreču, slutili so namreč, da je Vinka nekdo odpeljal iz sobe nekam v mesto. Obuli so se in stopili v hladno jutro. Preiskali so okolico domov in se nato odpravili na plažo. Tam ni bilo veliko ljudi in tisti, ki so bili tam, niso imeli pojma kje je Vinko. Iza je dobila dobro idejo. Splezala je na reševalni stolp in se razgledala. In poglej! V daljavi je zagledala Vinka. Prijatelji so stekli Vinku nasproti. Ta je bil

ves opraskan in bos. Ker je bila ura že petnajst do osem, so se hitro odpravili nazaj v domove. Na poti jim je Vinko povedal o čudnih glasovih, ki jih je sanjal, in o tem, da se je zbudil na plaži malo pred tem, ko so se našli. Verjetno ga je nosila luna, tak sklep so oblikovali prijatelji. Dan so preživali kar mirno in potem sladko zaspali. Zjutraj pa spet, čudni glasovi, Rajko se zbudi, Ize ni. Najdejo jo na plaži. Pove isto zgodbo kot prej Vinko. Vse je že pošteno strah. Da bi zdaj nosila luna še Izo? Kdo bo naslednji? Naslednjo noč prebedijo. Prvi zaspi Cene. Ostali gledajo okoli in čakajo na jutro. Cene vstane in se odpravi ven. Ostali so šokirani, tiho mu sledijo. Cene gre proti plaži, iz žepa potegne denar. Iza, Vinko in Rajko se skrivajo za drevesi in ob tem dogodku se spogledajo in se sprašujejo, zakaj Cene hodi proti plaži z denarjem v roki. Pripelje se kombi in iz njega stopi moški. Moški in Cene se pogovarjata, skoraj ne slišno. Iza sliši čudno glasbo iz njenih sanj in ugotovi, da prihaja iz kombija. Moški se poslavlja od Ceneta in z roko

pokaže v smer domov. Že želi stopiti nazaj v kombi, a ga prijatelji ustavijo. »Stoj!!!« zavpije Vinko. Moški otrpne in pogleda v njihovo smer. Prijatelji ugotovijo, da je moški upravnik centra Stanko. Pritečejo do njega. »Kaj se tu dogaja?« vpraša Rajko. Stanko jih pogleda in reče: »Vas sem izbral, ker bi po vas rad poimenoval center. Vsako noč je enega od vas nosila luna. Ko sem vas srečal, ste se mi predstavili. Usmeril sem vas v domove, ampak ste potem spet odšli proti plaži. Ko sem videl, kako ste iskali drug drugega sem dobil idejo. Po začetnicah vaših imen se bo imenoval center. **V**inko, **I**za, **R**ajko in **C**ene - **VIRC**. Upam, da se strinjate.« Prijatelji so prikmali. Utrujeni so popadali v postelje. Naslednje jutro pakirajo, odhajajo domov. Cenetu so že razložili dogajanje prejšnjega večera. Zadovoljni so, ampak malce žalostni, tabora je konec. Pogrešali bodo vse prijatelje iz Poreča in VIRC-a. Z avtobusom se odpeljejo. Pomahajo Stanku in si vsak pri sebi obljubijo, da pridejo tudi naslednje leto.

Doroteja Drevenšek



LIKE



V gozdu, ki ga vsi poznamo iz legend, so navihani pani igrali na svoje trstenke ob petju prelepih gozdnih nimf, ki jih smrtniki kličejo driade. Ob tej prelepi, samega Apolona vredni glasbi se je celo zagrenjen Had, bog, ki ne pozna ljubezni razvnel, in radovedno pokukal skozi vrata temačnega podzemlja. Afrodita, boginja ljubezni, ki je obedovala ob glasbi mističnega gozda skupaj s svojim sinom Erosom je zagledala zagrenjenega Hada in Erosu naročila, naj ga zadane s puščico ljubezni. Had, dobesedno »zadet«, od ljubezen je zagledal prelepo Perzefono in se nemudoma začel zanimati zanjo. Zgodil se je čudež - zagrenjen bog Had je bil zaljubljen. Had ni vedel, kaj ga je zadelo niti, kaj se dogaja z njim. Prvič v svojem življenju je začutil najmočnejše, najintenzivnejše čustvo, kar ga ta svet pozna. Ljubezen. Da. Prav ste slišali. Čustvo, ki lahko deluje kot najmočnejši strup ali najmogočnejše zdravilo. Čustvo, ki ima moč uničevati imperije in združiti vse narode sveta. Najprej je mislil, da je na smrt bolan, a iz izkušenj mrtvih – navsezadnje je bog mrtvih in vladar podzemlja – je ugotovil, da ga je prevzela ljubezen. Sprva tega ni hotel verjeti, a sčasoma si je priznal, da brez Perzefone ne more živeti. Vedel je, da Perzefona nikoli ne bi mogla ljubiti nekoga kot je on, zato se je domislil pretkanega načrta, s pomočjo katerega bi lahko preživel čas skupaj s svojo preljubo Perzefono. Sklenil je, da bo Perzefono ugrabil in jo odpeljal v podzemlje. Dal ji bo jesti granatno jabolko. Zivajča se namreč skriva v tem, da če kdorkoli poje hrano iz podzemlja, zanj ni več vrnitve v svet smrtnikov. Počakal je vse do mraka in se skril v grmovje, kjer je čakal na Perzefono. Slednjič je res prišla, v dolgi črni obleki prepleteni s spomladanskimi rožami. Bil je poseben dan, dan polne lune. V tem gozdu rastejo posebne zdravilne rože, ki imajo moč, da ozdravijo katerokoli bolezen. Cvetijo samo enkrat vsakih sto let, zato je Had vedel, da se bo Perzefona prikazala. Skrbno je nabirala rože, ko je zaslišala glasno razbijanje Hadovega srca. Čeprav ni vedela, da je Had, je začutila napetost v zraku. Zaustavilase je in prisluhnila nežnisapicivetra, šelestenju listja in oglašanju nočnih živali. Vedela je, da je nekaj narobe. Ravno takrat, ko se je pomirila in sama pri sebi sklenila, da je bila napetost samo plod njene domišljije, je izza grmovja nanjo planil Had in jo zvezal. Bila je nemočna.

Res je, da je bila Perzefona zvezana z vrvjo, a Had je bil zvezan z veliko močnejšimi okovi – okovi ljubezni. Odpeljal jo je v podzemlje, a pred vhodom se je ustavil. Zazrl ji je globoko v oči in videl njihov lesk. Videl je, kako so se lesketale v mesečini. Nekaj časa jo je ljubeznivo gledal, skoraj kot da je v nekakšnem transu. Čez nekaj časa sta prispela v podzemlje. Za večino bogov nebi bilo tako grozno v podzemlju, kot je bilo za Perzefono.

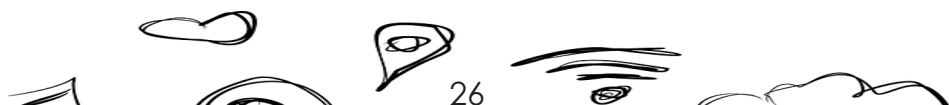


Perzefona je navsezadnje hčerka Demetre – boginje plodnosti, narave, žita, kar naredi Perzefono prav tako boginjo plodnosti. Podzemlje je kraj, kjer prebiva smrt. Sestavljajo ga obup, žalost in strah. Najhuje pa je dejstvo, da v podzemlju ni narave, ničesar živega, kar je Perzefono spravilo v melanholično, celo malce muhasto razpoloženje. Ne glede na to, kar ji je Had dal ali rekel, je bila žalostna. Čeprav je Had vedel, da to kar počne ni pošteno in častivredno, se ni mogel upreti misli, da bi lahko živel skupaj z njegovo ljubeznijo. Posedel jo je na kamnit prestol iz najbolj dragocenih kamnov in zlata in jo začel klicati »Moja Kraljica«. Perzefona ni govorila, ne s Hadom, ne z njegovimi podložniki. V mislih je bila vedno skupaj s svojo predrago materjo Demetro. Od joka je postala utrujena. Njene veke so postale vse težje, dokler jih je bilo skoraj nemogoče držati odprte. Hada ni bilo ob njej, ker se je šel posvetovati s svojimi mrtvimi svetovalci. Šla je globlje in globlje v podzemlje in ugotovila, da je sestavljeno iz večjih rek. Naštela jih je sedem. Prepoznala je samo Styx, ki je bila največja od vseh rek. Tavalala je po podzemlju in prišla do prelepih vrat, ki so bila okrašena s podobami rož in živali. Bila so velika in mogočna. Približno dvakrat večja od Perzefone. Želela je vedeti kaj je za njimi, a se je zadrževala. Skrbelo jo je, da je za temi vrati kaj strahotnega. V podzemlju ni ravno mirnih sosesk in morda se ravno za temi vrati skriva Kerber, varuh podzemlja. Strahoten troglavi pes, ki se hrani z dušami mrtvih, ki so jih živi pozabili. Na koncu jo je premagala radovednost - le kako se lahko za takšnimi prelepimi vrati skriva kaj tako groznega kot Kerber? Nedvomno mora biti soba lepa in urejena, se je tolažila in bodrila hkrati, preden je vstopila v sobo. Počasi je iztegnila roko, da bi se dotaknila bleščeče kljuge iz zlata, ki je imela vrezane različne rože – od eksotičnih pasijonk pa do rdečih vrtnic. Z roko je bila vedno bližje kljuki, ko so se vrata kar naenkrat odprla.

Niso škripala, spustila so zvok, kot da bi težak kamnit predmet brusil samega sebe ob skalo. Odprla so se na stran, kar je bilo izredno nenavadno. A nenavadno se je šele začelo. Za temi vrati je bila lepa soba. Nobenega Kerberja ni bilo. Bila je prelepa, urejena, mirna soba, polna rezbarij, pozlačenega pohištva in še marsičesa. Imela je celo fontano, ki je brizgala vodo pet metrov visoko. Stropi so bili visoki, tla oblazinjena, a Perzefona je iskala samo eno stvar, posteljo. Ko jo je zagledala je bila presrečna. Postelja je bila zlata in kot vse v tej sobi, je imela tudi postelja vrezljane motive iz narave. Perzefona je samo stopila pred posteljo, se nasmehnila in popolnoma brez energije padla vanjo. Medtem ko je Perzefona preživljala mučne minute s Hadom, je Demetra, vsa obupana, iskala Perzefono. Ogrnila se je v črno ogrinjalo žalovanja in se odpravila po svetu. Čutila je krivdo, ker je svojo ubogo hčer pustila na cedilu, ko jo je najbolj potrebovala. Potovala je od kraljestva do kraljestva v upanju, da bo našla Perzefono. Potovala je od mogočnih Aten pa vse do neustrašenega mesta Šparte. V več kraljestvih je bila, bolj se je njeno upanje izgubljalo v temi obupa. Slednjič se je ustavila ob reki pod vrbo žalujko. To drevo je bilo ogromno, njeni listi so bili srebrno-modri – takšni, kot Demetrine solze. Ni imela več moči za nadaljevanje poti. Usedla se je pod drevo in začela bridko jokati v bolečini izgube. Njeno upanje je ugasnilo. Predala se je temi. Okoli nje so vse rože začele veneti, vsa drevesa so začela padati in se razkrajati. Ljudje so počasi postali lačni, saj rastline niso obrodile. Njena žalost se je prenesla na vse žive stvari. Zemlja se je spremenila v kraj trpljenja, lakote in agonije.

Sčasoma so to uvideli drugi bogovi in zgroženi sklicali sestanek. Udeležilo se ga je 12 olimpijskih bogov, razen Demetre. Še vedno je sedela pod svojim drevesom in trpela. Bogove je vodil Zeus, ki je znan kot kralj bogov. Skupaj z drugimi bogovi je sklenil, da bo obiskal Heliosa. Helios je bog sonca. Znan je bil po tem, da je vedel vse, poznal vse skrivnosti in vse resnice. Zeus se je pogovoril z njim in po zelo dolgem pogovoru ugotovil, da je Perzefonin ugrabitelj Had. Zeus je bil besen. Spustil se je na zemljo iz nebes in odločno odšel v podzemlje. Ko je vstopil so se vsi demoni podzemlja prikazali na plano. Zeus se ni niti zmenil za vse krvoločne demone. Hodil je in hodil skozi podzemlje, dokler niso demoni postali vse bolj in bolj nestrpni. Okoli njega so začeli krožiti, kot mačka okoli vrele kaše. Eden izmed manjših demonov se je opogumil in planil nanj. Zeus je izvel svoj meč, ki je bil narejen iz najmogočnejše strele in ga zarezal skozi demona naravnost v srce z enim samim brutalnim zamahom.

Demon se je počasi spremenil v črn prah. Drugi demoni, še bolj jezni in besni, so napadli. Zeus je bil obkoljen iz vseh strani. Izvlekel je svoj zlat ščit s podobo meduze in ga z vso silo vrgel med demone. Ščit se je odbijal med demoni in enega za drugim knockoutiral. Ostale demone je z izjemno gibčnostjo in natančnostjo pokončal z mečem. Demonji so se množili kar pred njegovimi očmi. Bili so neustavljivi. A kar naenkrat, kot bi se nečesa prestrašili so se razblinili. Zeus je zaklical v zmagovalnem tonu: »Je to res vse kar znate? REVE!« Njegov zmagovalni monolog je prekinil globok brezvoljen glas: »Pomiri se brat, samo malo so se poigrali s tabo.« Zeus je razdraženo zagodrnjal, ko je videl Hada: »Dolgo se nisva videla, brat. No, povej mi, Had, gospodar mrtvih. Kaj počneš s Perzefono?« Had mu je odvrnil: »To se te nič ne tiče.« Zeus je začel z besnim glasom: »Smrtniki umirajo ker je Demetra vsa melanholična. Narava je obrnjena na glavo. Zaradi tebe!« Nenadoma je nežen, a odločen glas vprašal: »Kaj se dogaja, zakaj je Zeus tukaj?« Bila je Perzefona. Njena pomirljiva aura, a nedvomno odločno zastavljen cilj sta pripomogla pri sklepanju kompromisa. Ves čas si je mislila: »Prišla bom iz te luknje! Za naravo, za ljudi, za preljubo mati!« Po dolgem pogovoru so se dogovorili, da bo Had izpustil Perzefono, za dobro vseh ljudi. Zeus je pograbil Perzefono za roko in jo pospremil do izhoda podzemlja. Zeus je stopil prvi skozi izhod, ki je izgledal, kot izhod iz ogromne jame. Zeus jo je spodbujal: »No, pridi. Mar ne želiš videti svoje mame?!« Spomnila se je na svojo mati, na vse ljudi in pričela hitro teči proti izhodu. Ko pa je želela prestopiti mejo med podzemljem in zemljo, jo je zaustavil nekakšen neviden zid, ki ga nikakor ni mogla obiti. Bila je tako blizu, a še zmeraj tako daleč. Zaslislala je Hadov hladen smeh in se obrnila: »Kam pa misliš, da greš, moja kraljica? Ne moreš oditi. Ni izhoda. Zate že ne.« Zamislila se je in pred njo se je ponovil scenarij iz preteklih dni. Spomnila se je, da je pojedla tri zrna granatnega jabolka podzemlja. Zgrudila se je in obupano prosila: »Prosim moraš me izpustiti! Če bodo vsi smrtniki umrli zaradi lakote, ti ne boš dobival novih duš! Če me zares ljubiš, me izpusti. Največjaljubezenje, konekogoganemočnoizpustiš, kerveš, da ga oviraš.« Hadov mrki obraz se je sprostil. Prisedel je na tla k Perzefoni in se z njo pogovoril. Rekel ji je: »Ker si pojedla tri zrna granatnega jabolka, moraš ostati v podzemlju in biti moja žena vsako leto tri mesece.« Preprosto sta se aporazumela. Zeus jo je nato odpeljal nazaj k Demetri. Tako Perzefona kot Demetra sta jokali od sreče.



Demetra je še zmeraj strta in uničena, ko mora Perzefona oditi nazaj v podzemlje, a se je naučila, da mora ceniti vsak dragocen trenutek s svojo hčero, pa naj bo še tako kratek.

In prav tiste tri mesece, ko Demetra žaluje za odhodom Perzefone, je v svetu smrtnikov zima, saj narava počasi umre kot Demetrina sreča.

Luka Urban Kitek



PESEM, KI SO JO USTVARILI NA GLASBENEM TABORU

...

Še preden sem prišla
sem zaslutila,
da rožico mi da,
a kaj ko si želi
na internetu surfati.

Dobra je hrana
in družba zagnana,
a mene ubija,
ker nimam wifi-ja.

A preden sem odšla
in objela ga,
sem se začudila
mi rožco je dal
in brez wifi-ja zaspal.

Dolgo bedimo,
da več se smejimo,
še vedno me ubija,
ker nima wifi-ja.

Zahvale

ZAHVALA GOSPODU STANKU, UPRAVNIKU VIRC-A

Gospod Stanko je upravljal dom v Poreču kar 18 let, torej od leta 2000. V tem času je za VIRC naredil veliko dobrih stvari. Svoj dan posveti domu, kar od sedme ure zjutraj pa do devete ure zvečer, zato se nam zdi prav, da se mu zahvalimo tudi mi.

Radi bi vam povedali, da smo vam hvaležni prav za vsako dejanje, ki ste ga posvetili domu in s tem posledično tudi nam.

Kot pravi rek: »*obstaja samo eno zdravilo zoper velike skrbi, drobne radosti*«, in vi to vsekakor imate.

HVALA VAM!

Sanje življenjske naj zdaj na vrsto pridejo,
Topli dnevi z zabavo odidejo.
Ampak našli boste drugačen življenja čar,
Najboljše darilo dobili boste v dar.
Ko bodo hladne noči, naj kamin pogreje dlani,
Ogreli spomini bodo v srcu zapisane sledi.



Tamara Drevenšek in Zarja Peček





HVALA VSEM, KI NAM
POMAGATE
USTVARJATI NOVE,
NEPOZABNE ZGODBE
NA TABORIH ZA
NADARJENE.

